

KARKERÉN HEMU WELATAN U GELÉN BINDEST YEKBIN !

XEBAT

JÎ BO RIZGARÎYA KURDISTAN

(KOVARA NAVENDÎ YA RIZGARÎXWAZEN NETEWAYEN KURDISTANE - K.U.K.)

- ◇ HAREKETİMİZ ÖNDERLİĞİ KAVGAYI ONURLA SÜRDÜRÜYOR
- ◇ 2000'E DOĞRU'NUN SESİ ATATÜRKÜN KABRİNDE YANKI YAPIYOR
- ◇ ULUSAL KİTLE PARTİSİ VE DEMOKRATİK MERKEZİYETÇİLİK ÜZERİNE
- ◇ SATHI VATAN DA OYNANAN HATTI VATAN SENARYOSU
- ◇ RIYA SIYASETEK SERBIXWE
- ◇ ÇEND NAME
- ◇ DI TEVGERA KURDISTANÉ DE NAVEK NU

www.arsivakurdi.org

www.arsivakurdi.org

XEBAT

Jİ BO RIZGARIYA KURDISTAN

www.arsivakurdi.org

*"Satacak Ve Satılınacak
İnancımız Yok.
Böylesine anlayış Likidatörlerin Ve
Ulusal Hainlerin Görevidir."*

HAREKETİMİZ ÖNDERLİĞİ

KAVGAYI

ONURLA SÜRDÜRÜYOR...!

Hareketimiz,son yıllarda geçirdiği çalkantılara rağmen,ulusumuzu ulusal kurtuluşa götürmeyi amaçlayan, mücadelesinde yeni boyutlarda perspektiflerine kavuştu. Mücadelemizde kazanılan mevziler, oldukça değişik aşamalardan geçmekle birlikte, özverili önderlik hareketimize yönelik çok yönlü saldırıların üstesinden gelmeyi başarabildi.

Son on yıllık dönem, örgütlü mücadelemizin siyasi yaşamında, emperyalizmin işbirlikçisi sömürgeci devletlerin, sağ oportünist sosyalizmin, ülkemiz yerel hainlerinin ve örgüt içi likidatörlerin yoğun saldırılarıyla cebelleşilen oldukça uzun bir dönem. Bu süreçte, ideolojik-politik-örgütsel çalkantılar, iç ve dış güçlerin yoğun entrikalarıyla karşılaştık. Bu durum ulusal devrimde varlık olabilme koşullarımızı tehdit altına aldı. Tehlikenin temel kaynağını, her fırsatta alışla gelmiş belirlenmelerle, dış güçlerde aranılmaya çalışıldı. Oysaki, dış güçlerin ulusumuz üzerindeki ulusal imha politikası, ulusumuzun örgütlü mücadelesiyle ortaya çıkmadığı hepimize bilinen gerçekliktir. Ulusal varlığımız üzerinde, uluslararası gericiğin işbirlikçisi sömürgeci devletlerin, çıkar ilişkileri temelinde sürdürdükleri işgal, sömürgeci devletlerin anlaşmalı veya zora dayalı yayılmacılığının yarattığı toplumsal tahribatların üstesinden örgütlü mücadeleyle gelinebileceği bilinciyle, Ve yine ulusal devletinde, sömürgeci devletlerin ulusal imha temelinde sürdürdükleri baskıdan kurtularak, özgür yaşamını sürdürme ihtiyacının örgütlü mücadeleyi geliştirdiği bilinmektedir.

Örgüt, örgütçüler yani önderlik tarafından sağlam temellerde, ilkeli, gönüllü ve çelik disiplinli örgütlenmeyi gerçekleştirdiği ölçüde dış güçlere karşı, örgütlü, mücadelecî varlığını koruyabilir. Hareketimiz geleneğinin, örgüt önderliği, 1965'lerden itibaren ulusumuzun örgütlü mücadelesini başlatırken Ülke, Bölge ve Dünya koşullarında emperyalist kapitalizmin geçirdiği devrevî bunalımla birlikte, sağ oportünist "komünist" hareketin uzlaşmacılığına rağmen, devrimci demokratik muhalefetin dünyada kabarması siyasi hareketimizde önemli ölçüde etkiledi.

Kürdistan Devriminde tüm örgütlerde kitlesel birikim oldu. Fakat ,halkın umudu olmanın maddî koşullarını örgütler yaratamadı. Örgütümüzde süreci olumsuzluklarla kapadı. Örgütler bünyesinde önderliğin heterojen olması nedeniyle, ideolojik-politik-örgütsel düşüncelerde ayrılık, fakat örgüt

birliği esas alınmayıp,içten içe iktidar kavgasını esas alan düşünceye dönüştüğünden, adam kayırma temelinde üye edinme yöntemlerine başvurularak, ahbap- çavuş ilişkileri esas alınarak örgütlü yaşam sürdürüldü. Çağın sosyalbilimlerindeki gelişmelerinide dikkate almayan örgütlü yapılar, çağın gelişimine ayak uydurmasını geçici de olsa beceren düşman güçler tarafından içten ve dıştan kundaklandılar. Dört bir yanı düşmanla çevrili olan ulusumuzun böylesine örgütlü yapısı elbettteki müdahalelere açık olur. Örgütler, ulusal devrimimiz geleneğinden dersler almadan, örgütlenmede içi kof yığınsallaşmalara gittiler. Saman alevi gibi kısa zamanda gürleyerek yığınsallaşan örgütlenmeler,gelen darbeler karşısında direnç gösteremediler. Kısmi direnişler ise örgütleri ayakta tutamadı. Çok yönlü hesaplara dayalı art niyetli,zaafları nedeniyle her an iç ve dış dürtülerin yıkıcı manevralarına açık kariyerist unsurlar, rahatlıkla örgütlerde yer alabildiler. Örgütümüz'de bu anlamda nasibini elbette aldı. Süreç örgütümüzü, 1977, 81, 86 ve günümüze kadar getirdi.

Ulusal Devrim kavgamız, binlerce şehidin kanı pahasına örgütlü mücadeleyle sürüyor. Tüm olumsuzluklara rağmen, ayakta kalmayı beceren ve kutsal kavgayı sürdüren kadrolar, ulusal devrim sürecinin görgü tanıklarındır. Bu nedenle, mücadele sürecinde olup bitenler hiç bir zaman gizli kalmaz.İnançlı önderlik, sürecin doğru ve yanlışlarını ayırt ederek halkımıza hesap vermeyi ve aynı zamandada örgütlü"önderlik" ten de hesap sormasını bilir. Yılların kazandırdığı deneylerle, artık örgütlü mücadelenin sorunlarını kongre veya konferanslara ertelemiyor. Somutlaşan sorunları, mücadele sürecinde bir daha karşılaşmamak üzere teşhir etmeyi görev sayıyor.

Örgütsel mücadeledeki zaaflarımızı sıralamak, bu yazının boyutlarını aşacağından, sorunları yazımızda açmamakla birlikte, önümüzdeki mücadele sürecinde karşılaşacağımız zaafları, örgüt birliği ilkesine sıkı sıkıya bağlı kalarak, demokratik merkezîyetçilik anlayışımızı esas alarak

çözeyeğimizi ve geçmişin zaaflarını da ulusumuza ve ulusumuzun örgütlü önderliğine açarak, zengin deneylerin yol göstericiliğiyle ulusal devrimimize ivme kazandırmada alternatif olacağız. Derin çalkantılarla geçen on-oniki yıllık dönemde, iç ve dış likidasyonların yarattıkları tahribatları aşmak yine yüzlerce örgütlü militanın eseri olacaktır. Kadrolarımızın likidatörlere karşı inançlı direnişi, örgüte müdahaleci oluşları, örgütlü mücadeledeki kararlılığın en somut kanıtıdır. 1977'den günümüze dek varolan likidasyonları teşhir ederek, bu günkü kararlı mücadelenin aracını, örgütü olgunlaştırdı.

Örgütlü mücadele bayrağını yücelten yüzlerce şehit çocuğu, hapishanelerin, işkence çarklarının yıldırmadığı yiğit partizanlar ve kahraman peşmergeler, örgütlü mücadeleyi likide eden likidatörleri kendi bataklıklarına yollamakla yetinmediler. Onların ulusal devrimin siyasi olguları olmadıklarını da teşhir ettiler. Çünkü siyasi geleneğimiz, örgütlü yapı içinde düşünce farklılıklarına ve hatta hizip konumunda olan guruplaşmalara veya siyasi hareket dışına düşmüş kişilere saygıyla yaklaşıldığı bilinen gerçekliktir. Ama hareket bünyesinde türeyen likidatörlerin bu nitelikte unsurlar olmadıklarını, önder kadrolarımız tarafından sabırla, inançla ve fedakarlıklarla sürdürülen örgütlü mücadeleyle teşhir edildiler. Ve her likidatörün veya likidatörlerin, yanına almayı becerdiği ve istismar ettiği fakat bizim dürüstlüklerinden asla endişe duymadığımız birkaç militanla "siyasi mücadele", "ulusal kurtuluş mücadelesinde" alternatif olma gibi bir dertlerinin olmadığı, esas dertlerinin ulusal devrimi istismar ederek, çok kolay ve bol kazançlı lüks yaşam için örgütlü mücadelemizde engeller yarattıklarını, tüm halkımızın ve dostlarımızında şahidi olduğu, yaşamlarına kavuşmaktaki amaçları. Onlar, kendi çukurlarına yuvarlandılar. Lüks yaşam onların olsun. Biz onurla ulusumuzu kurtuluşa götüreceğiz, Uusal kurtuluş mücadelemize, her türden sapmadan arınmaya çalışarak devam edeceğiz.

Likidatörlerin yarattıkları tahribatlar, elbetteki belli ölçülerde örgütlü mücadeleyi bir bütün olarak etkiler. Parti-hareket geleneğimiz'de ve günümüzde, örgütlü mücadeleyi bir bütün olarak etkileyerek pasifizme, yer yer umutsuzluğa ve kafa bulanıklıklarına neden olunmuştur. Fakat bu durum örgütün üst yönetici bazı kadroların gidişi olmaktan, kendilerini likide etmekten başka tahribat yaratamamışlardır. Hele hele tasadüflerin ürünü olupta, hasbıl kader örgüt yönetim organlarına giren kişilerin durumunu göz önüne aldığımız da olayın vahameti kendiliğinden anlaşılmaktadır. İşte bu tür unsurların bir örgütlemeye yapabileceği tahribatın boyutu ise bilinmektedir. Bu tür kişiler, bazı dış güçlerin örgüt içindeki piyonluğundan başka bir görev yapmamışlardır. Önder örgüt kadroları, ulusal devrim kıvılcımını hayatın her alanında parlatabilmiş ve örgütsel geleneğimizin, ulusal birlik geleneğine asla zarar vermemişlerdir.

Örgüt bünyesinde yapılan tahribatlar, yayın hayatımızı da etkiledi. Bunun için yayınlarımızı, periyodik olarak ulusumuza ve kadrolarımıza ulaşamadı. XEBAT'ta bu dönemlerde olumsuzluklardan nasibini aldı. Önümüzdeki çalışma sürecinde, halkımızdan ve kadrolarımızdan aldığımız ve alacağımız güçle, (katkıcı güçle) XEBAT'ı ulusumuza ve kadrolarımıza ulaştırmaya çalışacağız.

Her ay bir günlük kazancımızı, XEBAT ile dayanışmaya ayırmak, yaşamımızda etkin bir gider değildir. Ama XEBAT yayını örgütlü mücadele için oldukça anlam doludur.

X E B A T R E D A K S İ Y O N

2000'E DOĞRU'NUN SESİ

ATATÜRK'ÜN KABRİNDE

" YANKI YAPIYOR "

Vatan, millet, sakarya tekerlemeleri, osmanlıdan günümüze kadar süregelen sözcükler. Ural Altaylardan "...Bir kısrak başı gibi uzanan büyük Turan'nın..." toprakları bölüne bölüne, bu günkü son Türk devleti oluverdi. Son Türk devleti'nin kurucusu M.Kemal, İngilizleriyle,

Böylece iki büyük ulusun , Türk ve Kürt uluslarının ve diğer etnik gurupların yaşadığı son Türk Devletinde herkes "Türk" oldu. Ülkesiyle, milletiyle bölünmez bir devlet oldu. Şövenizm, T.C.'nin bütün olanaklarıyla, sömürgeci devlete egemen kılındı. Şövenizmin tohumları öylesine ekildi ki, sosyal bilimlerin tüm olguları şövenizm temelinde filizlendi. Şövenizmin kasırgasından bilimsel sosyalizm'de, son Türk Devletinde nasibini aldı. Sosyal Şövenizm ile Sömürgeci Burjuvazi aynı megafondan seslenebiliyorlar. Soldan sağa, günümüze kadar aynı senfoni devam ediyor. " Devlet ikiye bölünüyor ", " Biz proleterayı bölmeyiz ", " Devlet, ülkesiyle milletiyle bir bütündür. ", İslamiyette kavmiyet yok ", " Vatanda sulh cihanda sulh " sloganları ortak slogan oldu.

Devlet'in bölünmezliği eylemine, dün olduğu gibi bu günde 2000'e Doğru 27 Mayıs 1990 tarihli yayınıyla ve baş yazısı ile katılıyor. " Devlet İki Ülke Yaratıyor " Türkiye'nin bölünmezliğini, bölünen Kürdistan ülkesiyle mutlak beraberlik talebinde bulunuyor. Talebi yorumlarken, Sömürgeci kapitalizmin liberal sözcüsü Süleyman Demirel ile düşünce birliği içinde olduğunu açıkça yazıyor. " ... Bir süre önce Demirel söylemişti. Türkiyenin ekonomisiyle bir Danimarka ile Bengladeşe bölündüğünü. Türkiye'nin batısı için Danimarka benzetmesi kuşkusuz bir abartma. Ama Türkiye de Yunanistan düzeyini yakalamaya çalışan coğrafya ile Bengladeş düzeyinde kalan coğrafya arasındaki ekonomik uçurumun derinleşmesi ortadadır...." 2000'e Doğru yazıyı şu cümleyle bitiriyor, "...Anadolu uygarlıklarının köküne uzanan bir halk ve kardeşlik kültürü yerine, Malazgirt fetihçiliğiyle bir şövenist şahlanmanın faturasıdır bu... ..Bu yıl 10. sayıda ilan ettiğimiz çözüm, bölünme sürecini tersine çevirecek özelliktedir. Bu açıdan tartışmaya değer öneriler içeriyor. "Dün, Türk ordusunun birliklerini "Sovyet Emperyalizmine" karşı, yollanmasının gerekliliğini savunan mantık, bu gün emperyalizmle uzlaşan Sovyet tehlikesi ortadan kalkınca, sömürgeci kapitalizmin Liberalleriyle uzlaşarak, sömürge

bir ulusun ayrılma hakkı karşısında oldukça kaba telaş içinde görülüyor. Biz Ulusal Devrimciler, sosyal şövenlerin ve sömürgeci kapitalizmin paniğini anlıyoruz. Çünkü Kürt Ulusu yıllardır bıkmadan, usanmadan sürdürdüğü ulusal kurtuluş savaşı, sosyal şövenlerin ve sömürgeci kapitalizmin çıkar ilişkilerini etkilemeye başladı. Uluslar arası sermayenin, T.C. ve diğer sömürgeci devletlerle Kürdistan'da yeniden giriştiği ekonomik yatırımların tehlikeye girmemesi için, ulusal devlet sürecinde olan Kürt ulusunun, Ulusal sorunu, dil, kültür, yol ve okul sorununa indirgemekte ve sömürdende Kürt ulusuna pay verilmesi öngörülmektedir. Sömürgeci Kapitalizmin sözcüsü Demirel'i anlıyoruz. Sömürgeciliğin yetiştirdiği ve sömürü çarkının hangi koşullarda daha verimli olabileceğini, sömürgeci imparatorluklar ve sömürgeci devletler deney birikiminin usta entirikacılarından. Ama, 2000'e Doğru, sömürü çarkının tüm dünyada sözüm ona, son bulması için yola çıkan, Türkiye ve Kürdistan'da da aynı amaçla uğraş veren, ulusların eşitliği için kavga vermeyi amaçlayan siyasi olgu(!). Ayrıca 2000'e Doğru, bilimsel sosyalizmin kendi ülkesinde, Kürdistan'da ve tüm dünyada yaşama geçmesi için kavga vermeyi amaç ediniyor.

Oysaki 2000'e Doğru'nun, bilimsel sosyalizmden yeterince nasibini almadığını, resmi sosyalizmin varyanslarından daha çok nasibini aldığı gözlenmektedir. Model olarak seçtiği Moskovacılık, giderek içinde buldukları sapmanın günümüzde iflah olmadığı gerçekliğini dahi göremeyecek kadar gözlerini bürüyen " milliyetçilik " " sosyal şövenizm " ile T.C. Devletin ikiye bölünmesinin paniği içinde. Ve dün olduğu gibi bu gün yine sömürgeci devlet ve devletleri bölerek, Kürt Ulusunun kendi devletinin kurulması doğrultusunda sürdürdüğü savaşa karşı, 2000'e Doğru, sömürgecilikle uzlaşma zeminindedir. Kafa yandaşlarının, Sovyetler Birliği, Çin, Kore, Vietnam ve Doğu Avrupa ülkelerindeki konumları günümüzde bütün boyutlarıyla ortaya çıktı. Ulusal Sorunların, sosyalist demokrasinin,

İnsan hak ve özgürlüklerinin, çözülemediğini izledik. Çarlık Rusya'nın, Hanların ülkesinin, yüzbinlerce emekçi halkın direnişiyile yıkılıp, yeni bir dünya kuruluşunun çağı başlatılırken, yeni çar ve hanlarla sosyalizm saptırılarak, yeni çarlık - yeni hanlık yönetimleri kuruldu. Akibetleri ve dünya devrimine verdikleri zararlar tadışmasız ortada. 2000'e Doğru, tarihten ders almışa benzemiyor. Sömürgeci Burjuvaziyle uzlaşarak, T.C.'de yeni sömürgeci yapılanmanın ve giderek 25 milyonu aşkın Kürt'ün dört sömürgeci devlet arasında bölünmüşlüğü'nün onayı içinde.

2000'e Doğru, Demirel ile birlikte, Kürdistan'da yeni bir şey keşfetmişçesine , " Devlet politikasının iki ülke yarattığını " ilan ediyor. Düşüncesini açıkça ortaya koyarak, şöyle yazıyor:

" Farklı ekomik düzeylerde iki ülke !

Farklı siyasi rejimleriyle iki ülke !

Farklı hukuki rejimleriyle iki ülke !

Farklı milli- ideolojik biçimlenmelerile iki ülke !

....Devletin bu gün uyguladığı politika, bu bölünmeyi derinleştirmektedir. ..."

Kasr-ı Şirin anlaşması, Lozan, Bağdat, Helsinki, Nato ve Varşova paktları vb. Dünya'da ve Orta-Doğu'da birinci ve ikinci dünya savaşına tekabül eden sonuçlarıyla biçimlenen, Dünya'da ekonomik politik çıkarların ve statükolarının korunmasıdır. Yine 2000'e Doğrunun da bildiği gibi Dünya koşullarında Kasr-ı Şirin ve Lozan antlaşmalarıyla Kürdistanın bölündüğü ve dünya halklarıyla eşit koşullarda gelişimine ambargo konulduğu sömürge bir toplumdur. Yüzyıllardır süregelen sömürgeci ekonomi - politikasının yarattığı, her dört ülke koşullarında, farklı iki toplum konumundadır. Bizce keşif sadece T.C.'de olmalıydı. Diğer üç devlette, sırası gelmişken, bu farklı iki ulus keşfinden bulunmalıydılar.

Derinleşen ekonomi - politikanın farklılığı, yüzyıllardır süregelen, işgal temelinde sömürgeci uygulamanın sonuçlarıdır. 2000'e Doğru ülkesinin bölünmesinden

korktuğu için, sömürge Kürdistan demeye dili bir türlü varmıyor. Bütün Dünya'da sömürgeci - sömürge ilişkilerinde, sömürgelerde, sosyal ve ekonomik gelişme veya gelişkinlik görülmemiştir. Sömürgecilik, sömürge halkların posasını çıkarıncaya kadar varlık olur. Ama bıçak kemiğe dayandığında, sömürgeler tüm milli varlıklarıyla ayağa kalkarlar ve içinde buldukları sömürgeci devlet yapılarını parçalarlar. Bu gün Kürt Ulusu, sömürge yaşamında bıçağı artık kemiklerinde duyuyor.

2000'e Doğru ve müttefiki Demireller, Kürdistan sorunu, ulaşılan bu günkü koşullarda milli gelir dağılımı, toprak sorunu, sömürgeci devlet yasaları, piyasa ekonomisi, Kürt Ulusunun toplumsal yapısı,... ile yaklaşıyor. Bir kez daha hatırlatalım, " Kürdistan, biricik devlet içinde varolan sorun değil, etnik veya azınlık sorunu hiç değil, sadece dil, kültür,yol ve okul sorunu da değil. Kürdistan sorunu, Orta-Doğu'da ülkesiyle dörde bölünmüş, tüm ulusal değerleriyle yok edilmek istenen bir Ulus sorunudur.Sömürgeci ülkeleri, T.C.'de dahil bölmek ve özgür devletine kavuşmak sorunudur.

Adı geçen yazıda örnek olarak verilen ve sosyal sövenizmin mantığı ile sömürgecilik mantığının birleştiği iki örnek var. Danimarka-Bengladeş, Yunanistan-Bengladeş örnekleri. Bu örnekte düşünce birliği içinde olan,sol 2000'e Doğru ve sağ Demirel iki mesaj veriyor.

1- Bengladeş, aynı coğrafi zemin üzerinde ve geçmişte denizaşırı sömürgeciliğin uygulandığı alandı.

2- Kürdistan'ın dörde bölünmüşlüğü'nün reddi ve Orta-Doğu'da statükonun korunması mesajlarıdır. Bengladeş, uzun yıllar İngilizlerin,Pakistanın ve Hindistan'ın sömürgesi konumunda bir ülkeydi. Sömürgeci işgal altında bulunan bu ülke,ulusal inkarcılıkla, katliamlarla süregelen sömürgeciliğe son vererek ulusal devletlerini kurdular. Bu günkü yaşamları ise, doğrudan onları ilgilendiren ve kendilerinin karar vereceği yaşam biçimidir. Kürdistan'da, aynı coğrafi yapı üzerinde bulunan sömürgeci devletlerin,uluslar

arası destekle, ortak sömürü için sömürgeci devletlerin iç pazarlarına katılmak istenen bir ülkedir. Kürdistan'ın aynı coğrafi yapı üzerinde olması, sömürge ulus olmasını ortadan kaldırmaz. Hele dörde bölünmüşlüğüne gerekçelendirerek ve tarihi vakaya erteleyerek hiçte onaylanamaz. Kürdistan'ın da, Bengladeş misali, milli değerlerini ulusunun özgür kararıyla istediği gibi kullanmak ulusal hakkıdır. Hiç bir güç bu hak konusunda belirleyici olamaz. Bağımsız ülkesine kavuşan ulusun, ekonomik-politik ve sosyal yaşamının seviyesi, o ulusun sorunudur. Ayrıca Kürdistan zenginliğinin dört sömürgeci devlet paylaşımıyla sonuçlanan ve T.C.'nin sömürgesi olan kuzey Kürdistan da T.C. adına milli gelir dağılımını yükseltmek, milli sömürüyü ortadan kaldırmıyor. Aksine 2000'e Doğru gibi düşünenler, milli sömürüyü sosyalleştirmeyi salık veriyor. Ezen ve ezilen ulus milliyetçiliğini de böylece aynı kefeğe koyarak, sosyal şövenizmin ve sömürgeci kapitalizmin yarattığı ezen ulus milliyetçiliğini aklamış oluyor.

Bu düşüncelerin sahipleri, Ezilen Ulusun, ulusal kurtuluşunu ,ulusal taleplerini yererek sömürgeci devlet yapısını sosyalleştirmeyi amaçlıyorlar. Buna da elbette kılıf hazır.Şeyhlik, Aşiretlik ve Beylik gibi kurumların 1980'lerde devlet tarafından ayakta tutulduğunu söyleyerek devam ediyor. 1934'lerin İskan Kanununu destekliyor. ".... Oysa 1934 yılında çıkan İskan Kanunu, aşiret yapısını bütün unsurlarıyla kaldırmıştı. Devlet kendi yasasını tanımıyor...." 2000'e Doğruya şunu hatırlatmak gerekiyor. Bu tarihlerde, Dersim ve Ağrı ulusal direniş hareketlerini ve Kürdistan'ın bir çok bölgesindeki yerel direnişleri kimler yönetiyordu? Bu direniş hareketleri gericimiydi? Yine Kürdistan tarinde ve günümüzde sürgünlerle Kürt olmanın, ölümdede dahil, hayatın en acı şamarını sömürgecilikten yiyenler yine bunlar değil mi? Doğaldır ki, Komünist Enternasyonale rapor geçen mantık, Lozanla ülkemizi dörde bölen mantık, günümüzde emperyalizm ile uzlaşan sağ oportünist sosyalislerin uzantısının bir çeşnisi

2000'e Doğru ve Sömürgeci Kapitalizmin aktörleri Demireller, İnönüler, Ecevitler, Özallar T.C.'nin ikiye bölünmesine karşı çıkarlar. Kürdistan Ulusal Devriminin, Ulusal Devlet olma geçiş sürecinde paniğe kapılacaklardır.

2000'e Doğru, TBKP, SHP, DYP, ANAP gibi parti ve yandaşları, Kürdistan ulusal devriminin, sömürgeciliği tasfiye etme ve özgür devletini kurma savaşında, "azınlık" tanımıyla Kürdistan Devrimini dışlamaya çalışıyorlar. Kürdistan Ulusal Kurtuluş mücadelesi karşısında şaşkıncı ve sürekli suçlu arayışı içindeler. Oysaki suçluların, kendilerinin ve sömürgeci T.C. ve diğer sömürgeci devletlerin olduğunu, sosyal şöven ve sömürgeci karakterleri gereği göremiyorlar. Ama Kürdistan Ulusal Devriminin zafer sesleri yaklaşıncaya, yani Sömürge Kürdistan'ın sosyal şövenleri ve sömürgeciliği dışladıkça, dünya kamu oyununda sanık sandalyesine oturmaları, son Türk Devletinde yıkılma paniği dahada belirginleşiyor. Devletlerinin parçalanma konumu tehlikeye girdiğinde, hep bir ağızdan, sömürge konumunda olan Kürdistanın Kuzey bölgesi T.C.'de acilen isim değişikliğine uğruyor ve "Doğu-Güney Doğu" oluyor.

Ülkemiz, sömürgeci - ekonomi politikayla, milli değerleriyle tahrip edildi. 2000'e Doğru gibi Bürokratik sosyalizmden aldıkları bilgi birikimi ve savuna geldikleri düşünceler dünya pratiğinde iflas etti. Böylesine teorik şekillenmeleri, sömürgeci burjuvaziyle uzlaşarak devrim klavuzluğu yapma şansları, Kürdistan'da ki varyanslarıyla birlikte sürdürülebilirlik olanakları yok. Sömürgeci Devlet politikacıları gibi, parlak gelecek vaatleri ve sosyalizm idealini, bilimini demagojik propaganda ile karıştırarak Ulusal Devrim, Kürdistan Devrimini ve onun özgür devlet olmasını engelleyemez.

Bilimsel sosyalizmi rehber edinmiş düşünce, Dünyada ve Bölgede İnsan Hak ve Özgürlüklerini savunan düşünce, susmaz, kıvırtmaz.

ULUSAL KİTLE PARTİSİ
VE
DEMOKRATİK MERKEZİYETÇİLİK
ÜZERİNE

(1)

ÖNSÖZ:

Kürdistan Devriminde dün ve bu gün süregelen temel sorunlardan biri, örgütlerdeki iç işleyiş sorunu olup, buna bağlı olarakta, " Demokratik Merkeziyetçilik " kavramı ve bu kavramın uygulanış biçimidir.

Kavramın yanlış yada eksik algılanması özellikle örgütsel işleyişte karmaşıklığı doğurmuş, ulusal birliğin ve giderek ulusal devrimin önünde engel teşkiledebilecek boyutlara ulaşmıştır. Kısaca " Demokratik Merkeziyetçilik " kavramı bu gün, titizlikle irdelenmesi gereken bir sorun durumuna

gelmiştir. Sorun ele alınırken dünden bu güne " Demokratik Merkezîyetçilik " ilkesinin uygulanış biçimine de yer veriyoruz.

Ulusal Devrimimizde özellikle 1965'lerden sonra ve kavramın en çok kullanılmaya başlandığı 1976'lı yıllardan itibaren kavram çevresinde büyük fırtınalar koparıldığı biliniyor. Kavram, ilke olarak hep bir ağızdan tüm olgularca (Hareket-Parti) benimsenmesine ve içeriğine ilişkin sayfa-larca yazılar yazılmasına karşın, uygulamada irade birliğine, tahammüle ulaşılamadı. Uygulamaya başlanılan noktada ilkenin özünden uzaklaşma, giderek ilkeye yabancılaşma başladı.

Kürdistan Devriminde, hemen hemen her örgüt ve örgüt olarak ortaya çıkmayı amaçlayan düşünceler, şeflik veya bir dizi bürokratik işleyişlerini kavramla bütünlüştürerek "demokratik merkezîyetçiliğin gereğidir!" savıyla ilkenin özünü boşaltıp siyasi yaşama sunmaktadır. Ulusal Kurtuluşu amaçlayan siyasi yoğunlukların iç kavgaları, örgütsel yapılardan koparak bağımsızlaşmalar, bölünmeler vb. gelişmeler sonucu dağınıklık, birbirine tahammülsüzlük, kabullenmezlik veya örgütsel yaşamda yalnızlaşma gibi olumsuzlukların yaşandığı biliniyor. Bu olumsuzlukların kaynağı "demokratik merkezîyetçilik" anlayışında ve onun hayata geçirilmesinde aramakta yarar görüyoruz.

Kürdistan'da sorun sadece siyasi örgütlenmelerde boy göstermiyor. Aksine, mesleki örgütlenmelerden, sendikalara, derneklerden gençlik örgütlenmelerine, kadınların demokratik taleplerini çözüme ulaştırmayı amaçlayan örgütlenmelerden mahalle örgütlenmelerine kadar kavramın uygulandığı ve özünün ne denli boşaltıldığı biliniyor. Demokratik özün sürekli tahrip edilerek neredeyse unutulması, merkezîyetçi anlayışın (şeflik, bürokratik işleyiş, kumandanlık vb.) siyasi yaşama hakim olması mantığını örgütsel yaşamımızda sona erdirmek gereği gündemimizdedir. Kavramı içeriğiyle uygulanabilir kavram konumuna

ulaştırmak için, incelemeyi yeni döneme uygun, uyarlanabilir ve geliştirilebilmesi için de eleştiriye açık olması, kavramın tanımı gereği önemlidir.

Demokratik Merkezietçilik, Ulusal Kurtuluşumuz için, disiplinin doğru uygulanması, örgütlü mücadelenin her türden pravakasyondan korunması, kişilerin özlem ve istemlerine göre değil, örgütsel mücadelenin ve ulusumuzun somut koşullarına uygun, mücadelenin sağlıklı sürdürülmesi gereği, alınan kararların uygulanabilme koşullarını yaratmak için ısrarla üzerinde durulması gereken, örgütsel yaşamın idari mekanizmasıdır. Ulusal Kitle örgütlenmemizde, Demokratik Merkezietçilik kavramının bu şekilde kavranması ve uygulamaya konulması gerekmektedir. Örgütümüzün örgüt işleyişi ve diğer kitle örgütlerine varıncaya kadar kavramın bu anlayışla uygulanması, ulusal kurtuluşumuzda kitlesel örgütlenmenin en geniş boyutlarını geliştirecektir. Bürokratik Sosyalizmin ve sömürgeci militarist devlet yönetimi anlayışının yıllardır kafalarımızda yaratmış olduğu emir-komuta zincirinde, emirlerin ağır bastığı idari mekanizma anlayışından kurtularak, Ulusal Devrimimizi, Ulusal Kitle Partisi aracılıyla ve idari mekanizmamızı, Demokratik Merkezietçi anlayışı doğru uyarlıyarak, (Laçkalığa ve disiplinsizliğe olanak vermeden, salt sınıf çıkarına hizmet etmeyen fakat tüm ulusun tümünden kurtuluşunu amaçlayan -bürokratik sosyalizmin tahribatlarından arınmış - sömürgeci devlet yaşamının ve eğitim kurumlarının yarattığı kafa yapılarının değiştirildiği anlayışla) çağdaş devlet olma savaşımızı sürdürebiliriz.

Ulusal Kurtuluş Savaşımızdaki parti ve kitle örgütlenmelerinde, Demokratik Merkezietçilik anlayışının uygulanmasında geçmişin getirdiği saşloncu anlayışla yaklaşılarak, kitle örgütleri ve Parti anlayışı birbirine karıştırılıyor, soyutlamasıyla, kavrama yaklaşılabilir. Bu haksız bir yaklaşımdır. Olayı değerlendirirken, idari mekanizmanın kitle örgütü veya parti yönetimi anlayışından soyutlamamak gerekir. Elbette şu veya bu örgütlenme sonuçta

bir aygıtla gerçekleştirilir. Örgütün ortak özelliği bir aygıtın oluşu ve aygıtın yönetilme anlayışıdır. Adı Parti olur veya kitle örgütü olur. Sorun, Ulusal Kurtuluştaki fonksiyonu ve işlerliğidir. İdari mantıkta, ortak özellik Demokratik Merkezîyetçiliktir. Örgütlenmenin niteliği ve işlevi değişik olsa bile. Dikkate alınması gereken sorun, uygulanacak olan Demokratik Merkezîyetçiliğin örgütlerin üye bileşeni veya değişik amaçlara sahip oluşu değildir. Ayırt edici yönleri önemlidir. Ayırt edici özellik, örgütsel amaçta, idari mekanizmanın işleyişinde Demokratik Merkezîyetçiliğin damgasını vuran koşullarını yaratmaktır.

Kürdistan'da örgütlü mücadeleye başlanıldığından günümüze kadar, örgüt anlayışlarına tekabül eden, Ulusal ve Sosyal kurtuluşu gerçekleştirmeyi amaçlayan dinamik güçlerden örnekler çokça verilebilir. Bunların her biri idari işlevlerinde " Demokratik Merkezîyetçi " kurallar demetini uygulamaya çalışan Ulusal Kurtuluş dinamik güçleridir. Fakat pratik yaşamda kavramın bu güçler elinde ne hale geldiğini ve Ulusal Kurtuluşumuzun nedenli zararlar gördüğünü yaşanan sonuçlarla, Ulusal Kurtuluşumuzun umudu olma özelliklerini yitirdiklerini acıda olsa izlemekteyiz. Sorunu böylesine eleştirmek, klasik eleştiri metodunun dar sınırları içinde kalmaktan öteye gitmez. Ulusumuzun örgütlü mücadele geleneğinden yola çıkılırsa, geleneksel deneylerimizi esas alarak Demokratik Merkezîyetçi anlayışımızı pratik yaşama geçirirsek, idari sorunlarımızda tüm ulusu örgütlümekte zorluklarımızın asgariye inme olanağı bulunur.

Sömürge Ulus yaşamının yarattığı etkileşimler sonucu, imparatorluklar döneminden günümüze kadar şablonculuk, genellikle ekonomik, siyasal, sosyal ve psikolojik alanlarda izlenebiliyor. Kürt Ulusu'da her dönemde, etkileşimlerden nasibini aldı. Bu dönemde, Kürtler özellikle İran ve Osmanlı imparatorluklarından etkilendiler. Özellikle Osmanlı İmparatorluğunun yıkılış sürecinde, Jön Türklerden etkilenen aydınlarımız, ulusal toparlanma ve örgütlenmeyi

hedeflerken, Dünya güçlerinin de onayıyla bölünmüşlük içinde sömürge yaşamını sürdürmeye devam etti. Doğaldır ki etkileşim de çok yönlü varlığını sürdürdü. Günümüzde de varlığını sürdürmektedir. Sömürge Ulusun Aydınları her halükarda sömürgeci kültürün ve eğitimin etkisinde kalıyordu. Ulusal tüm değerleri yasaklanan bir ulusun aydınlarının ilk etkileneceği alan tabii ki hakim ulus kültürü olacaktır. Bu süreçte, aynı yapıda devam etti. Fakat ulaşılan konum içaçaıcı olmadığı gibi, aydınlar için haklı savunma aracıda olamaz.

Temel sorun, gerçeklerimizden yola çıkarak, dünya pratiklerinden dersler çıkararak, Ulusal Kurtuluşumuzu Ulusal Kitle Partisin de, Demokratik Merkezietçi, örgüt içi idari uygulamayı hayata geçirmeliyiz. Kürdistan'da özellikle 1945'lerden sonra partili yaşam boy gösteriyor. 1965'lerden sonra örgütlü mücadelede Demokratik-Merkezietçi anlayışın pratik yaşamda etkinliği (olumlu-olumsuz) izlenebiliyor. Bu süreçle birlikte Kürdistan'da örgütlü mücadelede Demokratik-Merkezietçiliğin olumlu etkilerine oldukça az rastlanır. Merkezi örgütlenen KDP bir dönem sonra seksiyonlara bölünür ve seksiyonlar süreç içinde bağımsız örgütlenmelere dönüşür. Her parçada ki bağımsız örgütlenmeler, günümüze kadar tek kişiden oluşan sekreterliklere varıncaya kadar bölünmeler sürer. 1945'lere kadarki süreçte sömürgeciliğin etki alanında bulunan örgütlü mücadele anlayışı, 1945'lerden sonra bürokratik sosyalizmin ve sömürgeci devletlerle birlikte süper güçlerin etki alanında yaşamını sürdürür. Günümüzde ise aynı yapı önemli ölçüde varlığını sürdürmekle birlikte önemli dersler alındığıda izlenilmektedir. Son yıllarda Kürt Aydınlarının dış dünyaya açılımla ve Dünyadaki gelişmelerinde etkisiyle geçmişi eleştiren ve yeni döneme, Ulusal Kurtuluş için çağdaş, Ulusal Kitle Partisi ve Demokratik-Merkezietçi iç işleyişin egemen olduğu yapılanmalara gidilmektedir. Doğru gelişmeyi incelememizle birlikte, siyasi yaşamımıza egemen kılmayı amaç edin

mek ve bu somut bağlamda, Devrimci Demokratik Parti'mizin işlevini geliştirmek ve önümüze koyduğumuz Ulusal Devrim ile ilişkisini bütünleştirerek, sağ oportünizmin ve sömürgeci devlet etkilerinden arınarak, Devlet olma amacıyla, örgüt yaşamımız Demokratik-Merkeziyetçi işlevi zorunlu kılarak, Ulusal Kurtuluşu hedeflemeliyiz.

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketi'nde geçmişten günümüze kadar raslanan ve örgüt içi Demokratik-Merkeziyetçi işleyişi, Ulusal Kurtuluş amacına tabii olan anlayışın yerine sürekli, aracın yani örgütün kendi başına amaç edinilmesi, Ulusal Kurtuluşun önünde sürekli engeller oluşturdu. Araç sürekli amaç olarak tanımlandı. Bu durum önümüze her dönemde sektörizmin cilalı sertliklerini çıkardı. Ulusal Kurtuluşumuzun amaç edinilmesi yerine, örgüt içi egemenlik her şeyin üzerinde tutuldu. Anlayış, ben olmazsam olmaz (gelişen kadrolar ancak bana hizmet eder, benden üstün yönetici yok vs.). Bu durum, örgütün her şeyin üzerinde tutulması ve sektörizmin bütünleştiği, Ulusal Devrim çıkarlarının üstünde tutulan bir anlayıştır. Her türden sapmaları bağrından taşıyan anlayıştır. Parti, örgüt ve Hareketler Ulusal Kurtuluşumuzun, ulusumuzun içinde ve onun devrim taleplerinin formüle edildiği, yönlendirildiği bir parça araç olma durumundan çıkarılarak, sağ oportünizmin ve sömürgeci devlet yönetim mantığının yarattığı emir-komuta zincirinin egemen kılındığı, astın üstü eleştiremediği, üstün kararlarına karşı düşünce üretmediği, çalışma alanında özgürce ulusun çıkarlarına hizmet eden, çok yönlü düşünce üretmenin yasaklandığı birer idari mekanizmaya dönüşen, Ulusal Kurtuluşun üstünde kurumlar olma mantığını da beraberinde getirdi. Burada amacımız, Demokratik-Merkeziyetçiliği bir örgütün işleyişindeki anlayışı somutlaştırmak, tüzük hükümleri doğrultusunda kurallara sığınarak örgütü Ulusal Devrimin üstünde tutmak değil, Ulusal Devrime giden yolu genişleten, devrime işlerlik kazandıran düşünceyi geliştirmek.

Ulusal Devrimi amaçlayan Ulusal Kitle Partisi, sadece kronik düzeyde parti olarak kabullenilmesi ve her şeyin üstünde tutulması anlayışının, beraberinde Ulusal Devrime köstek olan bir araç konumuna gireceği ve belirli insan sayısını elinde tutan idari bir mekanizmaya dönüşeceğini söyledik. Belirlenmeyi yaparken örgüt anlayışını küçümsemek, basite indirmek gibi bir saplantıya asla girmemeliyiz. Böyle bir anlayışı kesinlikle reddediyoruz. Çünkü böyle bir anlayış, kökten hatalıdır. Ulusal Devrimi amaçlayan örgüt, hiç bir zaman salt yönetenlerin özlem ve istemlerine göre yönlendirilen bir araç değildir. Yazımızın başından beri söylediğimiz, örgütün araç olduğu belirlemesi doğrudur. Çünkü, sömürge yaşamında ulusal tüm değerleri imha edilen bir ulusun savaşı ile Ulusal Devletini kurmayı amaç edinen ve bu uğurda örgütlenen parti, biçimlenen bir araçtır. Ulusal Devrimi ve Ulusal Devleti amaçlayan Ulusal Kitle Partisi, iki olgu arasında bir halkadır. Bu iki halka arasında ulusun ekonomik, siyasi, sosyal ve psikolojik durumunu, geçiş süreci program hedefleriyle, Ulusal Devrimin kazanacağı devrim mevzileriyle, ulusun kendini kurtararak, kendisi için devlet olma savaşı sürecinde, araç olan teşkilatlanmanın iç işleyişiyle tanımlanan kavram, Demokratik-Merkeziyetçiliktir.

Demokratik-Merkeziyetçi işlerle doğrudan ilişkisi olan, Devrimci örgütlenmeyi, ütopyikleştirerek bir çırpıda çağ atlayan, sosyalist devlet ve sınıfsız toplum olmayı amaçlayan çifte programlı örgütlenmelerin çıkmazları yaşanmaktadır. Ulusal Devrimci örgüt, işleriyle tamamen demokrasinin bütün yönleriyle uygulandığı sütlüman bir ortamla özdeşleştirilerek düşünülmemeli. Aksine dört tarafı düşmanla çevrili, ulusal valığımız üzerinde her türden entrikaların oynandığı bağlamından yola çıkarak, Ulusal Devrimci Kitle Örgütü (ulusal devrim süreci) Ulusal Devlet olma anlayışıyla sömürgeci devletlerin ortasında savaş sürdürüyoruz. Bu nedenle örgüt işleyişini sömürgeci

devletlerin ve sağ oportünist sosyalistlerin şerinden korunmayı amaç edinmenin tek ve doğru alternetifi, Demokratik-Merkeziyetçilik kavramını birbirinden ayırmadan, birini evel diğerini sonra gibi ikilemlere düşmeden bizi sapmalara götürecek dış kaynaklı, ulusumuzun toplumsal yapısına, kültürüne ve geleneğine ters düşen, ulusal birliğimizi parçalayan düşüncelere yer vermeden,Devrimci Örgüt ile ulusal devrimi başarma açısından hayati önem taşır. Bu anlayış bu veya şu şekilde hiç bir dış etki altında kalmadan ve vidaları gevşetmeden sürdürülmelidir.

Ulusal Devrimci örgütlenmeyi, ulusun toplumsal yapısı içinde değerlendirerek, ulusal bilincin çağdaş anlayışla geliştirilmesi ve örgüt içinde günümüze kadar süregelen sömürgeci devletlerin şu veya bu şekilde tahrip ettiği ulusal bilinci, tasfiye ederek, yerine çağdaş ulusal bilinç geliştiren anlayışın yerleştirilmesi gerekmektedir. Yine sağ oportünizmin etkinlikleri örgüt içinde yaşanacaktır, bu anlayışta parti diktatörlüklerinin önüne geçen ve örgüt işleyişinde temel kural olan demokratik,merkeziyetçilik ilkesiyle bütünleşerek aşılır.Aynı şekilde, Devrimci Parti içinde sekterizmi, devrimci ve çağdaş ulusal bilinçle tasfiye etmek mümkündür.

Ulusal Devrimci bir örgütte, Ulusal Kurtuluşu amaçlamada uygulanacak çağdaş bilinçlenme, ve bilgi üretimi temelde demokratiktir. Fakat sorunu Ulusal Devrimci Kitle Partisinde(yukarıda belirtildiği gibi) kavramları, birini önce birini sonra uygulayalım tartışması veya birine diğerinden öncelik tanınması anlayışı yanlıştır.Pratikte sürekli uygulanan merkeziyetçiliktir.Doğru olanda budur. İki kavramın birlikte düşünülmesi ve sonuçta uygulanması merkeziyetçiliktir. Zaten Ulusal Devrimci Örgütün varlığı, devrimin gerçekleştirilebilmesi için ulusal güçlerin örgütlenmesi, merkezi yönlendirmenin ihtiyacından doğan merkeziyetçi gerekliliğin şekillenmesidir. Her iki olgunun mekanik olarak birliği ve merkeziyetçi olarak uygulanması sözkonusudur. Sömürgeci işgalden ulusun tüm değerlerini kurtarıp,bu

değerleri ulusal yaşamın hizmetine sunmayı amaçlayan, ulusal devrimin kitle örgütü, dağınık olan ve değişik likidasyonlarla devrimi engellemeye çalışılan, ulusun dinamik güçlerinin parçalanmış durumuna son vermek, ulusal savaşta mücadelenin birliğini sağlamak ve örgütsel geleneğimizin deneylerini, olumlu yönlerini geliştirmek ve tüm ulusun kurtuluşunu ulusal birlikle amaçlayan düşüncenin sağlanarak yaşama geçirilmesi merkezîyetçi olmakla somutlaşır. Bu nedenle çağ dışı eğilimlerin ve düşüncelerin ulusal devrimci örgüt içinde yer almaları, ideolojik odakların şabloncu uygulama alanı olmanın, laçkalığa, disiplinsizliğe ve örgüt içinde kişisel özlem ve istemlere göre örgüt biçimlendirmenin yaratacağı olumsuzluklara karşı, birleşik olarak uygulanacak olan Demokratik-Merkezîyetçilik bu nedenlerle merkezîyetçiliğin tartışmasız yeri ve uygulanışı olacaktır.

Tartışmasız uygulanacak olan merkezi anlayış, hiç bir zaman sömürgeci devlet anlayışının veya 1965'lerden sonra likidatörlerin cirit attığı ve genellikle sağ oportünist sosyalizmin etkisinde kalınarak şefflik ve sektarizm gibi düşüncelerin ürünü olan, kumandan-asker anlayışından, veya çağ dışı kalan fakat ülkemizde henüz varlığı tartışmasız süren ağa, bey ve şeyhlik gibi kurumlarda var olan düşünce biçimi değildir. Yani yat denildiğinde yatılan, kalk denildiğinde kalkılan ve her söylenene uyan bilinçsiz bir itiat mekanizması, merkezîyetçi anlayışımız değildir. Örgüt, salt merkezi kararların uygulamasıyla görevli bir yürütme aracı değildir. Hele her şeyi merkez bilir anlayışı hiç değildir. Ulusal Devrimi gerçekleştirecek, Devrimci-Demokratik Kitle Partisi, ulusun en bilinçli, militan, fedekar ve çağdaş toplumsal dönüşümlere açık en ileri kesimlerinin temsil edildiği kişi ve guruplardan oluşmalıdır. Ulusal Devrimci Partinin, üyelik anlayışı, kendini ve ulusal dinamikleri geliştirmesini bilen insiyatif sahibi, Dünya ve ülke koşullarını değerlendirmede bilinçli, hayatın her alanında aktif üyelik anlayışdır.

Üyeleri, emirler yumağının uygulayıcısı olmaktan çok, her koşulda politik bilinç, eleştirel uyanıklık, devrimin her koşulunun pratiğe geçmesinde ulusal devrimci insiyatif, ulusal devrim bilincinin kavrayışını ve uygulayışını karşılıklı alış verişle eyleme geçirebilme anlayışdır. Merkezîyetçi anlayışımızın hedef ve anlayışları böyle olmalıdır. Sorunu sonuçlayan tanımla bağlamayı asla düşünmüyoruz, aksine mantık bu olmakla koşuluyla derinleştirilebilir, yeni boyutlar kazandırılabilir. Ulusal Kitle Partisi'nin günümüze kadar uygulanan ve oldukça derin olumsuzluklar yaratan, geçmişte partimiz geleneğinin eksikleri ve dışımızdaki örgütlenmelerden farklı anlayışımızı somutlaştırarak merkezîyetçi uygulamayı parti yaşamımıza geçirmeliyiz. Buradan yola çıkarak, iki kavramın birliğinin ve sonuç itibarıyla merkezîleşmesi olacaksa, demokratiklik işleyişin önemi zaten ortaya çıkıyor.

Sömürgeciliğe karşı sürdürdüğümüz ulusal kurtuluş savaşımızın, örgütlü mücadelesini bürokratik idari mekanizmaya dönüştürmemek için Demokratik-Merkezîyetçiliği sadece örgüt içi işleyişe indirgememek gerekir. Devrimci Demokratik Ulusal Kitle Partisi'nin anti-sömürgeci savaşında tüm ulusa uzanan, ulusun demokratik taleplerini kapsamına alarak, ulusal devrime demokratik , merkezîyetçi ivme kazandırmak ve böylesine boyutlu kapsam vermek gerekiyor. Örgüt işleyişinin, kavramı tanımlamada ki hedefi yığınların devrim koşullarını yaratmadaki katılımcı özünü tayin eden teori-pratik ikilisinin hayata geçirilmesinin yöntemidir. Amaca ulaşmak için olgunlaştırılan düşünceler, kitlelerde varolan pasif devrim taleplerini araçla toparlayıp, merkezîleştirilerek yığınları bilinçli eylemlere yönlendirmektir. Çünkü, şekillenen düşünce, yığınların karar, özlem ve isteklerinin yansımasıdır. Düşüncenin şekillenerek, tekrar yığınlara dönmemesinin anlamı, Kürt Ulusu ile O'nu devrime götürecektir parti arasında karşılıklı ilişkinin varlığını gösterir.

Bu kavram üzerinde ısrarlı çalışmamız, kendiliğinden

ortaya çıkan,veya üç beş aydının, durup dururken icat ettiği düşünce değildir. Sömürgeci Devletlerin, ulusal imha ve ulusal inkar temelinde yarattığı tahribatlara karşı olgunlaşan anlayışla birlikte, 1965'lerden itibaren ulusal demokrat bilinçli önder kadrolar arasında başgösteren sorunlar ve ulusal birliğe zarar veren bölünmeler karşısında halkımızın gösterdiği tepkinin yaratmış olduğu düşüncenin belirli bir aşamaya varışının ürünüdür. Sömürgeciliğin son yıllarda yarattığı derinleşmesine tahribatlar, ulusal varlığımızı ölmek-yaşamak ikilemi içine mahkum ederek bıçağı kemiğe saplamasının kafalarda yarattığı düşüncenin şekillenmesidir. Bizim de önümüzdeki görev, ulusumuzun demokratik talebi olan " Düşman kamplar değil, Ulusal Birlik " ve " Ulusal Devrimi " örgütlendirmek ve ulusumuzla örgüt arasında demokratik merkezîyetçi işleyişi inşa ederek devrim sürecini hızlandırmak, çağdaş yaşamı Kürt Ulusu'nun sosyal yaşamında,kendisinin yaratacağı eylemini örgütlü yaşamla hayata geçirmesidir.

Böylece yıllardır süregelen, kitlelerin pratiğinin ortaya çıkardığı örgüt-kitle ilişkisindeki demokratik merkezîyetçi düşüncesinin şekillenerek teorik bir ifadeye kavuşması ve ulusumuzun tarihi yaşamından çıkardığı derslerle, geleceğin Bağımsız Demokratik Kürdistan Devletinin, kuruluş ve ilerisi için yaşam kılavuzuna dönüşmenin maddi temelini atmış olacaktır. Çıkarılan derslerle ulaşılan sonuç, pratik hayatın ortaya çıkardığı sonuçlardır. Bunlar asla kalıp değildir, dediğimiz dedik, bundan başkası olamaz anlayışının yaratıcısı olunamaz. Kazandığımız deneylerle gerçekleşen anlayış, pratik hayatta uygulandıkça daha da zenginleşerek, daha gelişkin boyutlara ulaşacaktır. Ulusal Devrim - Ulusal Devlet arasındaki bağlantıyı kuran Ulusal Devrimci Kitle Partisidir. Parti, Devrimci Demokratiktir, çağdaş dönüşümler için geçiş süreçli program hedeflidir. Yığınlardan gelerek merkezi işleyiş kazanan Demokratik-Merkezîyetçilik anlayışının Ulusal Devrimci bir partide işlerlik kazanması kavramın tanım olarak yerleşmesi ve

kadroların bu anlayışla eğitilmesi zorunludur. Geçmişin getirdiği dış etkilere arınarak bu işi başarmak mümkündür.

Düşüncenin, mükemmelleşmesi ve yaşama geçmesi elbetteki geçmişin şartlanmışlıklarından arınarak, ulusal taleplerin biçimlendirdiği ulusal devrim, sosyal sınıf ve katmanların örgütle karşılıklı etkileşimi ile şekillenecektir. Sorun bir örgüt ve örgütün merkezi yapısı ve yapının organize ettiği emirler demetinin, emirlerle halka iletilmesi şeklinden kurtarılmasıdır. Bu da Ulusal Kitle Partisi ile halkın iç içe olması ile mümkündür. Öz olarak Partinin ulusal kurtuluş politik yönelişi, geçiş süreçli kazanılan mevzilere göre şekillenen ve Ulusal Devlet amacını hedefleyen devrimci eylem programı, programın yaşama geçirilmesi için birliğe ve devrime ivme kazandıran taktiklerin geliştirilmesidir. Böylece devrimci örgütün tüm kadro ve sempatanları devrimci pratiği yaşar ve örgütlü mücadelenin yığınlarla iç içeliği denenir, doğruluğu veya yanlışlığı tanımlanabilir. Burada dikkat edilmesi gereken husus, devrim yolunda her şey bir bütünlük içinde değildir. Konu edilen doğruluk-yanlışlık, örgütün uygulamaya koyduğu devrim anlayışı farklı biçimlerde yorumlanabilir. Ve uygulamalarda farklı sonuçlar alınabilir. Bu durumlardan çekinmemek gerekir üstelik bu durumları, devrimci gelişkinlik olarak tanımlamak gereklidir. Çünkü farklı kavrayışlar örgüt yaşamını robotluktan kurtararak ileriye yönelik tartışma ve arayışlar sürecini ve beraberinde mükemmelliği getirecektir. Bu durumlar, kendini sadece düşüncede somutlaştırmaz, örgütün bütün politik yaşamına yansır. Sorunu örgütsel mücadelenin tüzük hükümlerinin yarattığı, kongreden kongreye araştırılıp incelenebilir derekesine indirgememek gerekir. Veya sorunu salt yazılı metinlere baş vurarak çözüme yönlendirmemek gerekir. Hele sorunu tek, tek kişilerin düşüncesinin onay gördüğü ve pratik yaşama uygulandığı durumlarda ileriye yönelik eksik ve yanlışlar örgüt yaşamında kaçınılmaz olur. Sorunları daha gelişkin düzeyde, pratik temellerde sürdürülmesi olanaklarına oldukça yer verilmelidir.

Bu süreç, karşımıza eğilim, hizip ve hatta ayrı örgüt anlayışlarını da getirecektir. Örgütümüzün siyasal yaşam geleneğinde çok sık karşılaştığımız olaylar bu dersi bizlere yeterince öğretti. Sonuçları pahalıda olsa, ulusumuzun verdiği güçle ve katılımcı etkisiyle bu günkü doğru mücadele anlayışına ve mantığına ulaşmış bulunuyoruz. Bundan böyle farklı görüşler bizleri ürkütmemeli ve azınlığın çoğunluğa uyma anlayışını, tepkici ve tasfiyeci anlayışla karşılamaktan ziyade, farklı anlayışların varlığı bizi geliştirici olacaktır. Ulusal Devrimci bir Parti'de varolan sorunlar kendiliğinden süregiden, disiplinsiz bir anlayış olmaktan çok, disiplinli ve azınlığın çoğunluğu ikna yöntemlerini kullanması için hakları olan örgütlü muhalefetlerini kullanmalıydılar. Fakat bu hak, onların gelişmiş güzel davranma hakkı değildir, sorunu belirli bir sorumluluk anlayışına oturtmak zorundadırlar. Azınlık, çoğunluğun mücadele perspektiflerinin önünde engel olma gibi olumsuzluklara başvurmadan, en az çoğunluk kadar duyarlı olarak eylem birliğine zarar vermemelidir. Tabii sorunu bu çerçevede değerlendirirken, anlatmak istediğimiz, Ulusal Devrimi hedefleyen, politika (eylem programı) devrimci taktikler üzerinde süregelen anlayışın değerlendirilmesidir. Ancak böylesi bir anlayışla, kariyerizm, menfaat hırsları, yalancılık, rekabet ve özel yaşamını devrim çıkarlarının üstünde tutmak gibi sorunlar temelinde varolan hizipleşme gibi davranışlar asla örgütte rağbet görmez ve en katı şekilde Ulusal Devrim saflarında nötürleştirilir.

Ulusal Devrim geleneğimizin öğretilerinden dersler çıkararak ve ulusumuzun sömürgeci yaşamda yaratıcı, düşünce üretici tesbitlerinden yola çıkarak yazmaya çalıştığımız, Ulusal Devrim, örgüt, Ulusal Devlet olma savaşında örgüt halkasının işlerliği ve önemi üzerinde durmaya çalıştık. Elbetteki geçmişin dersleri bizim için öğreticidir. Fakat bizim için hiç bir zaman dünya deneyleri, taşınması gereken şablonculuk değildir.

SATHI DATAN'DA

OYNANAN

HATTI DATAN SENARYOSU

Ulusal Devrim sürecinin, dış dünya ile süregelen ilişkileri, Kürdistan parçalarında, ülkemizi bölenlerin istemleri doğrultusunda diplomasi çözümleri arayışı sürdürülüyor. Uluslararası anlaşmalar Kürdistan'ın bölünmüşlüğü ile gerekçelendirildiği bilinmektedir. Kürdistan Ulusal Devrimini hedefleyen, ulusal dinamik güçler, bölünmelerde taraf olmadıkları gibi, ulus üzerinde uygulanan böl ve yönet politikasının sonuçları kendilerine zora dayalı olarak kabullendirilmiştir. Uluslararası güçler insiyatiflerini kullanarak sömürgeci devletlerle birlikte, ülkemizin bölünmüşlük koşullarını yarattılar. Bölünen ülkemizi işgal edenler ve uluslararası yandaşları, bölücülüğün tarafları olarak çıkarları doğrultusunda imzaladıkları anlaşma ve sözleşmelerle, bu bölünmüşlüğü sürdürmeye çalışıyorlar.

Dünya'da ki süper güçlerin, son elli yıldan beri

sürdürdükleri ve son beş yılın süregelen zirve toplantılarının sonuçlarını görüyoruz. Kapalı kapılar ardında süregelen toplantılar, sonuçlarıyla dünya pratiğine yansıyor. Berlin Duvarının yıkılışı, sosyalist ülkelerin geriye dönüşleriyle birlikte, bu ülkelerin, ekonomik-politik ve sosyal çıkmazları her geçen gün birbirini izliyor. Bu ülkelerin komünistlerinin dışlarıyla tırnaklarıyla inşa ettiği yapılanmalar(!). Günümüzde ise Dünya'da ki gelişmeler, denenmeleri eksikleriyle yenilemek ve çağın koşullarına uyarlamak için olağan üstü çaba harcanıyor. Marx'ın düşünceleri de dahil, tüm sosyal bilimciler yeni boyutlarda tartışma süreci içindeler. Komünist örgütlenmeler parti isimleriyle ve dünya görüşleriyle köklü değişikliklerin arayışı içindeler. Bu doğrultuda sürecelecek çalkantıların oldukça derinlenmesine süreceği açık; ve satır arasında şunu söylüyelim "Dünyanın kurtuluşunun umudu sosyalizm olduğundan kuşkumuz yok". Biz Kürdistanlılar, örgütler, kadrolar ve kişiler olarak, sosyalizmin kendini yeniden inşa sürecinde, sadece Kürdistan'a yönelik değil, tüm insanlığın mutluluğuna hizmet edebilecek bilimsel araştırmalar içinde bulunmalıyız. Fakat yaşadığımız imha edilme sürecinde, toplumsal yapımız gereği sosyalizmi inşa ve Dünya Devriminin çekim merkezi olma durumunda değiliz.

Dünya süper güçlerinin, sesiz sedasız zirve toplantılarının sonuçlarını, dünyadaki diğer müttefiklerinin destekleriyle pratik yaşama uygulamalarını izliyoruz. Sosyalist Devletlerin önemli bir kesimi sosyalist olmaktan çıkarak, çoğulcu parti sistemini ve özel teşebbüsü, kapitalist ilişkileri geliştirme çabası içindeler. Hatta önemli bölümü, kapitalizme dönüş yolundaki tercihlerini koymuş durumdadır. SSCB bu sonuçları sosyalizmde reform adıyla sürdürmekle birlikte, ülkenin en verimli ve en büyük cumhuriyetini Rusya'yı bu anlamda kapitalizme kaptırmış durumda. Üstelik diğer cumhuriyetlerinin bağımsızlık istemlerini destekleyerek. Böylece diğer cumhuriyetlerin bağımsızlık istemlerini alternatif göstererek, kapitalizme geçişi hızlandırıyorlar.

Durumu yakından gözleyen süper güçler, başta ABD olmak üzere İngiltere, birleşmek isyeyen almanya, Fransa ve İskandinavya ülkeleri sosyalizmin çıkmazlarıyla Dünya'da yeniden sömürüyü paylaşmanın kavgası içindeler. Derinleşmesine çelişkiler olmakla birlikte Dünya pazarını dolar kontrolüyle sürdüren ABD, ekonomisini dünyadaki dalgalanmalardan koruyarak çıkarabildi. Enflasyon olayını dışarıya taşıyabilmenin rahatlığıyla ipin ucunu elinde tutmayı sürdürebiliyor. Güçler, Avrupa, eski sosyalist ülkeler, Üçüncü Dünya Ülkeleri, Uzak Asya, Afrika, Latin Amerika ve Asya'da yeniden şekillenmeyi amaçlayan süreci yaşıyorlar. ABD, tüm Dünya'ya hakim olmayı ekonomik-politik manevralarıyla sürdürüyor. Dünyada'ki gelişmelerden nasibini almak isteyen ve yeni oluşacak Sovyet Kapitalizmi ise, geçmişin hesabını elinde bulundurabilmenin telaşı içinde. Bu telaşı bazı Batı Avrupa Ülkeleriyle de paylaşmayı ihmal etmiyor.

Gelişen Dünya koşullarından yola çıkarak, Kürdistan sathındaki gelişmelere, Dünyada'ki gelişmelerin yaşanan sonuçlarıyla bakalım. Yazının başında da söylediğimiz gibi Dünya'da kapalı kapılar ardında süren anlaşmalar, ülkemizin Dünyada'ki her değişiklikte bölünme temelindeki statükosunun korunmasıdır. Kasrı Şirin, Lozan, Bağdat anlaşmaları, Helsinki Sözleşmesi, Kürdistanı sömürgeleştiren ülkelerin hudut ihlallerine yönelik anlaşmalar ve Nato ve Varşova gibi kuruluşların işlevlerinden biri Kürdistan'ın bölünmüşlüğü temelindedir. Bu akitler Dünya'da taraf konumundalar. Taraf olmayı belirleyen ölçüt, günümüzde sömürü için statükoyu bozmama ve kısmi değişikliklere uğratmaktır. Bir diğer taraf ise, özlenen özgür ve demokratik bir Dünya, baskısız ve sömürsüz yaşam sürdürme kavgasıdır. Biz Kürdistanlılar, ikinci tanım içinde taraf olmayı önümüze hedef koymuş durumdayız. Fakat amacımıza ulaşmada Vatan sathını işgal eden ve bize bölünen vatanın hatlarını çizen güçler

,"Vatanınız burası" vasiyetinde bulunarak, birinci tanımlamamız içinde bulunan tarafların imzaladıkları "Kürdistan'ı Bölme Sözleşmeleri" insanlık adına, özgürlük ve demokrasi adına karşımıza çıkarılıyor.

Dünya güçlerinin, Vatan sathımızda sürdürdükleri senaryo, hattı vatan senaryosudur. Senaryonun yandaşları, Dünya'nın yeniden paylaşılma sürecinde, yeni ekonomik-politik ve sosyal şekillenmeleri pratik yaşama uygulamaya çalışıyorlar. Dört Devlet arasında mayınlı, telörgülü hatlarla bölünen Vatanımızın parçalarını, Kürdistan'ı bölen sözleşmelerle uluslararası toplantıların gündemine sömürgeci Devlet yetkililerinde katılımıyla son yılların insan hakları kurultaylarıyla Kürdistan sorunu tartışılıyor.Kürdistan'ı Sömürgeci Devletlerin iç pazarında ne olduğu belirsiz vaatlerle veya insani ve hukuki(!) vaatlerle yeniden çağa uygun köleleştirme pazarlıkları sürüyor. Oynanan senaryo, yine kendilerinin yazdıkları ve yıllardır uygulamaya dahi geçirmedikleri sözleşmelerdir.

Dünyada'da ki yeni gelişmeler karşısında, yüzyıllardır susturamadıkları Kürdistan Ulusal Direnişini pasifize etme, kontrol altına alma, böldükleri hattı vatanlı suni yapılara, yeni sömürgeciliğe bağımlı kılma çabalarından başka bir şey değil. Kürdistan Devriminde Hattı Vatan'lı senaryoya katılan güçler, Dünyada ki yeni gelişmeler karşısında artık kendilerine gelmelidir. Bölünmüşlüğü onaylayan sözleşmeleri aşmalıdır. Sözleşmeler yelpazesinde süren veya sürececek olan diplomasi çalışmaları havanda su dövmekten başka işe yaramaz. Bölünmüşlüğü meşru zeminlere oturtmaktan başka işe yaramaz. Yeni köleliği uluslararası platformlarda meşru zeminlere oturtur. Vatanı bölünmüşlükten kurtarıp, birliği, temel mücadele ve diplomasi ağına taşınmalıdır. Vatan bütünlüğünün perspektifleri açılmalıdır. Bunun yolu da ülke zemininde yığınları siyasi önderliğe kavuşturup Kürdistan'ı bölen sözleşmeleri aşmaktan ve hatta geçersiz kılmaktan geçer. Sayfalarca yazılarla, kitaplarla raporlarla adı geçen zirve toplantılarına katılmak ve sözleşmeler zemininde

uluslararası ilişkilere geçmek ulusun birliği sorununu çözmez. Ancak, Kürdistan'ın bölünmüşlüğünden çıkarı olan güçler, sözleşmeleri ön plana çıkararak yarı sanayi konumunda olan sömürgeci dört devlet üzerinde Kürt dili, kültürü vb. sorunlarla Kürdistan zenginliğinden yararlanabilmelerinin pazarlık konusuna yardım eder. Günümüzdeki gidişat böyle.

Sorunun ideal çözüm yolu, 25 milyonu aşkın Kürd'ü Vatan Sathında Ulusal Devlet için Ulusal Devrim eylemine geçirmektir. Ulusal birlik temelinde kurtuluşu örgütleyebilmektir. Önümüzdeki süreç ve Dünya koşulları bu durumu dayatmaktadır. Yeterki Kurtuluş mücadelesini 3-5 önder kadronun özlem ve isteminden kurtaralım. Önder ulusun siyasi hedeflerindeki önderliğine inanalım.

Benden sonrası tufan anlayışından kurtularak topyekün ayaklanmanın maddi ve manevi koşulları Dünyanın yeni şekillenmesi sürecinde var. Sözleşmeleri uluslararası sömürünün kanlı çöplüğüne atıp, Kürdistan'ın Birliğini amaçlayan taraf olarak, sözleşmeleri gündeme getirmenin süreci yaşanıyor. İçinde bulunduğumuz çağın koşulları örneklerle dolu. Afrika Halklarını cetvelle çizer gibi anlaşmalarla bölüp yüzyıllarca köle olarak çalıştırmalarına ve tüm zenginliklerini sömürmelerine rağmen, ulusal bağımsızlıkları için verdikleri ve halen vermekte oldukları mücadele, mevcut anlaşma ve sözleşmelerin çöp sepetine atılması değilmi? Sosyalizmin sağ oportünist düşüncesinin yarattığı bürokratik diktatörlüğün yıkılması var olan yasaların aşılması değilmidir? Baltık Ülkeleri, Rusya, 15 Cumhuriyetin SSCB'de bağımsızlık talepleri doğrultusunda attıkları adımlar yasaların aşılması değilmidir? Çin Halk Cumhuriyetinin yönetimine yerleşen Hanlar Koalisyonun bürokratik uygulamalarının yarattığı baskıyı Dünya Kamuyuna açmaları yasaları, sözleşmeleri aşarak milyonların ayaklanması değilmidir? Uzak Asya'nın, Doğu Avrupa Ülkelerinin içinde bulunduğu süreç anlaşmaların yırtılması değilmidir? Latin Amerika Halkları inançla sürdürdükleri

mücadeleyle anlaşmaları aşmadılarını Kürdistan'da, yıllardır süren Ulusal Direnişlerde, Dünya'nın içinde bulunduğu koşullar ülkemizin talanı ve paylaşımıydı. Paylaşımlarla sonuçlanan ve uluslararası anlaşmalarla süren ulusal yaşamımız önünde, vatan birliğimiz önünde, Bağımsız Devlet olmak için verdiğimiz mücadele sürecinde varolan anlaşma ve sözleşmeler engellerdir. Siyasi yaşamamız sürecinde bağımsız ve kişilikli politikanın yandaşı olduk. Bu konuda ki düşüncemiz günümüzde de geçerliliğini koruyor. Bağımsız Devlet için verilen mücadele sürecinde, Bağımsız politika izlenmesinin zorunluluğuna inanıyoruz. Çünkü Vatan sathında işgalci konumunda olan devletler, Dünya güçler dengesiyle çok yönlü bağlaşıklar içindeler. Bağımlı politika koşullarında, sömürgeci devletlerin bağlaşıkları ulusal direnişimizi, Kürdistanı bölen sözleşmelerle, engeller yarattığı geçmişte ve günümüzde bilinen olgulardır. Bağımsız ve ulusal birlik politikasını kişilikli sürdürmek temel ilke olarak benimsenmelidir. Ancak böylesi bir politika, herhangi bir ülkenin veya dış bir gücün güdümüne girerek Ulusal Devrimi amaçlamaktan bizi kurtarır. Ve aynı şekilde, Kürdistan'ı bölen anlaşma veya sözleşmelerin sınırları içinde dil, kültür, yerel özerklik ve benzeri çözümlerden kurtulup, Vatan sathında topyekün Ulusal Direnişi ve Ulusal Kurtuluşu gerçekleştiririz. Dünya'da örneklerini yaşadığımız topyekün ulusal ayaklanmalar sözleşmeleri yırtıyor. Önümüzdeki acil görev, ulusu topyekün ayaklanmaya ve hattı vatan senaryolarını bozmaya hazırlamaktır. Bunun için Kürdistan'ı bölen sözleşmeleri aşan politik yapılanmayı hedef almalıyız. Yani tüm Kürdistan'ı kapsıyan Ulusal Birlik ve Birliğe omuz veren cephe, bölünmüşlük dikkate alınmadan örülmelidir. Amacımız Ulusal Devrim geçiş sürecinde, devrim önünde engeller oluşturan, Kürdistan'ı bölen sözleşmeleri aşmak ve vatan sathında ulusal ayaklanmayı hazırlayarak, Sömürgeci Devletleri ve onların sözleşmeli yandaşlarını Ulusal Devletimiz için taraf olduğumuz sözleşmelere oturtmaktır.

RIYA

SIYASETEK

SERBIXWE

Yekîtiyek Netewî ye

Li ser pêkanîna yekîtiyek demokrati û netewî, di navbera hêzên rizgarîxwazên Kurdistanê de gelek caran li ser hatiye munaqêşe kirin û gelek rêxistinên di rûpelên weşanên xwe de cî dane vê meselê. Me jî, wek Rizgarîxwazên Netewiyên Kurdistanê [R.N.K], di rûpelên Xebatê de li ser pêwistiya yekîtiyek netewî û şiklê pêkhatina wê bi dirêjayî dîtînin xwe nivîsandibûn.

Di rojên bihurî de dema, ku di navbera hêzên herçar parçên Kurdistanê de, behsa yekîtiyek bi vî awayî dihat kirin, gelek hêzan û gelek kesan jî ev mesele wek xewnekê didîtin. Di wê demê de bi ser ku li ser vê meselê hin kar û bar dihat kirin jî, lê armanc ne çêkirina yekîtiyek netewî bû. Eşkere bû ku hin hêzên ji derveyî tevgera Kurdî dixwestin bi rîya çend rêxistinên Kurdî vê mesela girîng beravêtî bikin û ji bo xwe têxin sûka siyasî û fêdeyekê jê bibînin. Van tiştên ne ciddî jî dihişt

dibûn sebeb ku bêhêvîtiyek bi kesên dilsoz re çêbibe. Bi rastî jî di wê demê de rewşa tevgera Kurdî û berberiya di navbera hêzên kurdî de heyî tucar ew bawerî nedida ku rojek ji rojan tişteki wilo pêk bê. Lê, di wê demê de, wextê ku me dîtina xwe li ser van tiştan diyar dikir, me digot "çêkirina yekîtiyek netewî gelek zehmet e û pir asteng di riya wê de hene. Lê ne tişteki bêîmkan e. Herî tiştê pêwîst ew e ku meriv di vî warî de gavna bavêje û ji ciyekî destpêbike".

Iro di roja me de guhertinên pir mezin di cîhanê de çêbûne. Bêguman van guhertinan tesîrek xuyayî li tevgera rizgarîxwaza Kurdî kiriye. Ev guhertinên ku çêbûn, bibe nebe pirsar milletan ji her demê bêhtir anîye holê. Li gelek welatan milletan ji bo serxwebûna xwe serî hildane. Ev tişt bûye giringiyek ji bo rewşa dinyayê. Di vê rewşê de bivê nevê pirsar milletê Kurd jî derketiye pêş. Iro ew welatên ku Kurdistan dagîr kirine dixwazin di hindurê xwe de, bêyî ku pê bêşin, mesela Kurdî çareser bikin. Dixwazin vê çareserkirinê ji bo parastina yekîtiya welatê xwe bi temamî ji derveyî daxwaza milletê Kurd têxin jîyanê. Bêguman ev tişt jî mafê milletê me ê demokrati û netewî pêk nayne. Ji bo mafê milletê Kurd ê demokrati û netewî û çêbûna welatek serbixwe pêwîst e hêzên netewî ên Kurdistanî xwedî gotin û xwedî biryar bin.

Ji bo van tiştên ku me li jor da kifş kirin, îro tevgera Kurdî ji her demê zehrtir di warek zîz de ye. Di vê rewşê de jî cardin xuyaye ku hê tevgera Kurdî nebûye xwediyê şexsiya xweya siyasî. Dema ku tevgera netewekî şexsiya xweya siyasî û netewî nedîtibe, li cîhanê nayê qebûl kirin, heta biryarên ku ji bo tevgera xwe dide jî berçav nayên. Ji bo vê yekê jî, pêwîst e otorîtek Kurdistanî çêbibe. Hingî mirov kare bêje ku tevgera Kurdî şexsiya xwe a siyasî û netewî dîtiye. Tevgera Kurdî encex bi avakirina yekîtiyek niştimanî, demokrati û Kurdistanî kare otorîtek Kurdistanî pêk bîne. Wî çaxî navendiyek Kurdistanî a ,ku karibe ji bo mafên milletê xwe xwedî biryar be û di cîhanê de xwedî deng be, çêdibe. Ev tişt dihêle ku plan û listikên welatên dagîrker bifelişin û tu qiwetên ji derve êdî nikaribin tevgera Kurdî ji bo menfeetên xwe bi kar binin.

Wekî din, bi vê yekîtiyê, nexweşiyên ku di navbera hêzên Kurdî de heyî, bi ruhek demokratî û riyek aşitî tên çareser kirin. Ev jî bêguman wê êş û elema tevgera kurdî roj bi roj kêmîtir bike. Wek tê zanîn têkiliyên siyasî yên tevgera Kurdî, ku bi hêz û welatan re hene, ne li ser bingehê wekhevîyê ye. Ev jî dibe sebebê esasî ku ew hêz an welat daxwaziyên xwe li ser tevgera Kurdî ferz dikin. Têkiliyên bi vî awayî Kurd "mecbûr" kirine ku hetta bi welatên ku Kurdistan dagîr kirine jî têkiliyan deynin. Ev têkiliyên han jî dihêle ku nexweşiyên nav hêzên parçeyên Kurdistanê mezin bibin. Esasen ev welatên ,ku têkiliyan bi hêzên parçekî Kurdistanê re datînin, dixwazin bi vê riyê tevgera Kurdî a "hundurî" bifetisînin. Ne hewceye em bi dirêjayî li ser van tiştan bisekinin. Her kes dibîne ku çî dibe. Ji bo vê yekê em karin bi kurtayî bêjin: Iro piraniyê hêzên Kurdistanê bi daxwaziya xwe an jî ne bi daxwaziya xwe di destê dijmin de bûne listik. Tiştê ku karibe tevgera Kurd ji van listik û zehmetiyan xelaske tenê pêkanîna yekîtiyek netewî ye.

Iro em dibînin ku di parçên Kurdistanê de tifaqên ku tên çêkirin bi ser nakevin. Gelek caran ew tifaq di destên yek an jî du hêzan de ye. Ev jî dibe sebeb ku emrê wê tifaqê kurt bibe. Bingeha van tifaqan ne ji şertên welêt tên. Êşa ku piştî çêkirina tifaqê peyda dibe di bingeha xwe de di destpêka çêkirina wan de ev êş hene. Gelek yekîtiyên ku çêdibin valahiya heyî tije nakin. Welê lê hatiye ku gelek teref ji betalî behsa yekîtiyan dikin. Bêguman gava en behsa van êş û nexweşiyên dikin, ne ku bi yek carî em xwe jê dişon. Helbet di vî warî de kêmasiyên me jî çêbûne. Lê tecrûbe û wextên derbasbûyî em gihandin baweriyekê, ku çareserkirina van tiştan hemiya, di pêkanîna yekîtiyek netewî û Kurdistanî de ye.

Gelo astengên ku berê di riya yekîtiyek netewî de heyî çibûn? û iro asteng çî ne?

Wek me da diyarkirin, berê gelek astengên mezin di riya çêkirina yekîtiyek netewî de hebûn. Di nav hêzên Kurdistanê de astenga herî mezin hebûna **şerê birakujiyê** bû.

Dema ku di navbera du hêzan de şerê birakujiyê hebe, mirov wê çilo karibe yekîtiyek netewî pêk bîne? Iro mirov kare bi dilxweşî bêje, ku tuneyiya şerê birakujî, ev astenga herî mezin, di riya yekîtiyek netewî de ji holê hatiye rakirin. Em hêvîdar in ku ev mesela ne xweş, rojek ji rojan cardin li tevgera Kurdî venegere û cardin nebe asteng.

Astengek din jî nexweşiya di navbera hêzên kurdî de ye. Her çiqas ev nexweşî negihaye qonaxa kuştinê jî, lê, gelek hêzan hevdû bi tiştên nebaş bi nav dikirin hetta van hêzan hevdû welatparêz jî nedidîtin. Car bi car jî dîtînen wan ên siyasî û nexasim jî dîtînen wan ên li ser dinyayê dibûn sebeb ku bi vî çavê xerab li hev binerin. Ev nexweşiya han berê pir geş bû, di riya yekîtiyê de dibû asteng. Lê îro ev tişt zehf kêmbûye û hetta di riya yekîtiyekê de ne wek astengekê ye. Ev tişt ji tevgera Kurdî re pêşketinek û kemlandinek e.

Astenga sisyan ku gelek girîng e, şiklên têkiliyên hêzên Kurdî yên ji derve, ye. Di hinek ji van têkiliyan de hin hêzên Kurdistanî ketibûn destên hêzên ji derve. Her wextî daxwaziya wan hêzên ji derve tanîn nava tevgera Kurdî. Gelek hêz di hindurê tevgera Kurdî de bûbûn berdevkê hêzên ji derve. Nexasim têkiliyên hêzên Kurdî bi Partiyên Kominîst ên mintiqê re ji bo yekîtiya tevgera Kurdî dibû astengek mezin. Ji ber ku wan Partiyên Kominîst bi xwe di mesela Kurdî de xwe otorîte didîtin û bi wî mêjiyî jî têkilî bi hêzên tevgera kurdî re datanîn û têkiliyên xwe ên bi tevgera sosyalîst re wek qozekî li dijî tevgera Kurdî bi kar tanîn. Ewan xwe "şîretvanên" hêzên Kurdî didîtin. Gelek hêzên Kurdî jî pêşverûtiya xwe û şexsiya xweya siyasî bi nêzîkbûn û têkiliyên Partiyên Kominîst re didîtin. Ji ber vê yekê jî van hêzan tucar gavek serbixwe navêtin. Her wextî pirsê wan li cem Partiyên Kominîst bû. Guhertinên, ku li welatên Sosyalîst çêbûn, Partiyên Kominîst jî ji qîmet xistin û êdî bêyî ku li tevgera Kurdî û "dostên" xwe ên di hindurê wê de bifikirin, destpêkirin û li çara serê xwe nerîn. Bi vê yekê ne ku tevgera Kurdî dev ji wan berda, lê, wan dev ji tevgera Kurdî berda. Vî tiştî hişt ku astengek din ji riya yekîtiyek Kurdistanî

kêm bibe. Lê mixabin mirov îro jî nikare bêje ku ev astenga riya sisya ji holê rabûye. Ji ber ku hê têkiliyên gelek hêzan ên heyî rê nade ku di yekîtiyek wilo de cî bistînin. Lê tiştê ku mirov kare bi dilxweşî bêje ev e, ku gelek ji van hêzan, îro bi vê nexweşiyê hisyane û hewl didin ku ji wî warî xelas bibin. Ev tişt jî ji bo rojên pêş ji mirov re dibe hêviyek mezin.

Bêguman ji xeynî van astengên ku me dan kifş kirin, gelek astengên piçûk û hûrik jî hene. Lê piştî ku ev astengên mezin hêdî hêdî ji holê radibin, ên piçûk zêde nabin girêk.

Gelek hêz heta îro jî di nivîsandin û gotinên xwe de li ser pêwistiya yekîtiyek netewî û Kurdistanî disekinin. Li gor bîr û baweriya me: çî hêza ku behsa vî tistî bike, gerek ew bi xwe bi hemi awayî jê re hazir be û kar û barekî ji dil ji bo çêkirina wê bike. Gelek caran di siyasetê de hêzên siyasî ji derê bîr û baweriya xwe jî tiştina dikin û di gelek waran de manewrayên siyasî çêdibin. Lê hêviya me ev e, ku tu hêz di warê yekîtiyek netewî de li tu manewre û lîstikên siyasî nefikirin. Bi durustî bên meselê. Ji ber ku lîstik û manewrên siyasî li hember dijmin tîn kirin. Lê mixabin ev tişt gelek caran di nav tevgera Kurdî de hatiye dîtin. Gerek di meselek wilo muqaddes de mirov bi xwarî nêzîk nebe. Em bawer dikin ku ne tenê menfeeta hêzên tevgera Kurdî, lê her weha menfeeta Kurd û Kurdistanê jî di yekîtiyek bi vî awayî de ye.

Dema ku em behsa wan tiştên hemiyan dikin û bi xurtî li ser pêwistiya yekîtiyek netewî disekinin, ne ku em dibêjin wê ev mesele bi carekê an jî bi civînkê didiwa pêk bê. Lê divê mirov ji niha ve jê re bingehekî deyne, bi gavên esasî û hêdî hêdî here ser meselê.

Em wek rêxistin, bi hemi awayî ji pêkanîna vî tiştî re hazir in û çî tiştê ku têkeve ser milên me ragirin. Ji ber ku pêkanîna eniyek Niştîmanî, Netewî, Demokratî û Kurdistanî armancek ji armancên me yên esasî ye.

Daxûyani

Xwendevanên Hêja, bi derengî jî be çend nameyên ku Rêxistina me, ji bo Rêxistinên dost rêkirîn em di vê êjmara Xebatê de diweşînin. Em bawer in ku wê ev tişt ji bo xwendevanên me feyde be.

Heval Mesud Barzanî, Serokê Partî Demokratî Kurdistanî Irak,

Hevalên Endamên Komîta Nawendî,

Hevalên Endamên Kongreyî Deha,

Em bi navê Komîta Nawendî û hemu Endam û Hevalên, Rizgarîxwazên Netewîyên Kurdistanê (K.U.K), bi dilekî xweş Kongreyî we pîroz dikin. Em hêvîdar in, hun kongre xwede serbikevin û armancên Kongreyê we yê deha pek bînin.

Em bawer in ku, biryarên kongreyê we, wê bibe gavekî nû ji bo rêveçûna tekoşîna milletê me û ji bo Tevgêra Rizgarîya Netewî ya Kurdistanê. Ev tişt, hêvîya milletê Kurd û hevalên me ne li hemu derî. Şerê milletê yê ji bo mafê Netewî li Kurdistanê bi teybetî li Kurdistanî Iraq dibe, barek giran dide li ser milê Konreyê we û ehemêyeta Kongre mestir dike.

Nîzama Iraqê ya faşist, her tiştên ku bi destve tê li dijî milletê Kurd dike. Dixwazê milletê me biqelîne û ji Kurdistanê derînê. Em wê baweriyêdene ku, Kongreyê we rekî nu bide pêşîya şoreşa Pêşmergêyan kahreman û Enîya Kurdistanî li çiyayên Kurdistanê. û xelaskirina milletê Kurd ji bin destê nîzama xwînxwar, ku milletê me bi rengêkî xweş bijî weke milletê cîhanê tev. Em hêvîdarin ku hun bikaribin vê tiştê li cîhane tev bidin xuyakirin.

Hevalên hêja,

Em bawer in ku îro milletê me ji hemu demî pirtir hewceyî hevaltî û yêkitîya Şoreşa Kurdistanê ye. Em bawer in ku, ji bo xuyakirina Tevgera Kurd hemu wara de, Kongreyê we pir girînge.

Em silavên xwe yê şoreşgerî, ji bo hemu Pêşmergêyan kahreman diyar dikin.

Cardin silavên xwe yê biratî pêşkêş dikin, û hêvîdarin ku Kongreyê we kar û barê xwede serkeve û dil xweşî derbas bibe.

Rizgarixwazên Netewîyên Kurdistanê

(R.N.K)

Komîta Nawendî

*Name ya Serokê Partî Demokratê Kurdistana
Iraq, Berêz Kak MESUD BARZANÎ, ji bo Rêxistina
me.*

Ji bona hevalên K.U.K. hêja,

Me nameya we ji bona Kongrê me yê dehê wergirt. Ew di nava kongirê de hate xwendin. Bi guhpêdaneke pir li bîr û baweriyên we hate guhdarîkirin û pêşewazî li wan hatin girtin.

Hevalên Hêja,

Kongirê me di demek pir girîng de di mêjuwa xebata me û gelê Kurd de di seranserê Kurdistanê de hate girtin. Me di kongirê xwe de bi dur û dirêjî li revş û zineta welatê xwe hate axaftin û li ser wan hatin rawestandin.

Me pir biryarîyên bi nêrx li ser xebata gelê Kurdistanê, herêmê û cihanê date wergirtin. Beramber xebata gelê Kurdistanê me biryara xebata gelê Kurd ji bona mafeyê çarenusa wî date berz û balakirin. Her wehajî me biryareke pir girîng ji bona pêkanîna Bereke Welatîyî Giştî ji bona seranserî Kurdistanê date wergirtin. Pêre jî û li gel jî me biryareke ji bona demokratî kirina pirsîyarîya Kurd date wergirtin, da ku gelê Kurd bi kurtirîn dem û kêmtirîn gorî bi armanca mafeyê xweyî serustî di Serxwebunê de bête gihastin.

Ez hêvîdarim, ku di nava partêya me de û di nava we de pêwendîyên dostanîyên û biratîyê roj bi roj ji bona geşbuna xebata milletê me bête xurtkirin.

Ez hêviya xweşî, bextîyarî û pêşketina we didim daxwazkirin.

Birayê we

MESUD BARZANÎ

Ji Bo Partî demokrat Kurdistanî Iran (Bereyî Şoreşger)

Hevalên Endemên Komita Nawendî,

Em bi navê Komita Nawendî û hemu endamên Rizgarîxwazên Neteweyên Kurdistan(K.U.K) bi dilekî xweş kongre yê we pîroz dikin û kar û barê we de serfirazîyê daxwaz dikin.

Hevalên Hêja,

Çeje ku tê zanîn iro tevgera Netewê Kurd warek pir zîz de derbas dibê.Vî warîde gelek lîztik li ser milletê me û tevgera wî têne kirin. Dêma îro de pêkanîna kongrê we girînge.Pê guman biryarên ku di kongra we de di warê Kurdistanî de bîn girtin, we bibe gavek mezin ji bo tekoşîna milletê Kurd di riya serxwebuna wî de.Milletê meli tu cihêkî li ser axa xwe ne xwedîyê mafê xwe yê netewîye.Heta mafê wî yê insanî tuneye û li her derê Kurdistanê bin zilm û zordarîya dijmin de dijî.

Ji bona em bikaribin zutir milletê xwe ji bin zordarî yê xelas bikin, yekêtêyek netewî û Kurdistanî di zavbera hêzên Kurdî de zor pêvîste. Ji bo vê yekê jî,gerek hêzên Kurdistanî nakokîyên di nav xwe de, bi rihekî demokratî ji holê rakin û zezingahîyê li hev bikin. Vî warî de biryarên ku kongreyê we bigre wê gelek astenga di riya yekîtîyek Netewî û Kurdistanî de rake.

Em cardin kongreyê we bi rihekî dostanî pîroz dikin, silavê xwe yên hevaltî ji bo we pêşkêş dikin. Em hêvîdarin ku di nav Rêxistina me û Partî ya we de pêwendîyên dostanî,ji bo xurtbuna xebata milletê me roj bi roj pêşvetir herê.

Em hêvî dikin ku kongreyê we bibe nişana yekîtî ya partîya we û karê xwe de serbikeve.

Rizgarîxwazên Neteweyên Kurdistan
(K.U.K)

Komita Nawendî

Di Tevgera Rizgarî ya Kurdistanê de Navek Nu;

PARTÎ SERBIXWEYÎ KURDISTAN

Bereyî Yekgirtî û Dimokratî Kurdistan, ji berî çendekî kongreyê xwe yê yekemîn çêkir. Ev rêxistin, rêxistinek ji Kurdistana Iran e. Lê tiştê herî mûhim, ferqîya program û armancên wê yên siyasîne. Weke ku tê zanîn ji derê Kurdistana Bakur, parçeyên din yên Kurdistanê de hêzên netewî, programên xwe de cih nadin serxwebuna Kurdistanê. Roja me de Bereyî Yekgirtî û Dimokratî, rêxistina yêkemîne ku programa xwe de armanca wan serxwebun û yêkitîya Kurdistanê ye. Bereyî Dimokrat, kongra xwe ya yêkemin de , bîr û baweriyên xwe di warê Kurdistani de xurttir kir û her waha navê rêxistina xwe jî guhertin. Navê xwe kirin Partî Serbixweyî Kurdistan. Ev nav bi temamî gur program û armanca van ya siyasî ye jî. Me wek, Rizgarixwazên Neteweyên Kurdistan (K.U.K) bi nameyek ji bona kongreyê wan

wan yê yekem şîyand. Di vê namêde, me kongreyê wan ji dilekî xweş pîroz kir û serketin ji bo wan daxwaz kir. Em pir li ser giringîya yekitîyek Netewî û Kurdistanî sekinîn û di nama xwe de pêvîstîya wê da diyarkirin.

Kongre yê Partî Serbixwebuyî Kurdistanî, bi girtina gelek biryarên hêja ji bo rojên pêş di warê Kurdistanî de hatin girtin. Bi rastî vê dema ku hinek parçeyên Kurdistanê de Tevger a Kurdî, ji dev warê Kurdistanî berdayî de ,sekinandina partikî, li ser meseleyên Kurdistanî zor tiştêkî mihûme ev tişt jî didê diyarkirin ku, li hemu parçeyên Kurdistanê de bîr û bawerî ber siyasetek serbixwe û çebuna devletêkî Kurdistanî de diçe. Ji ber ku milletê Kurd tê gahatîye ku, xelasîya wî pêkanîna weletek serbixwe de mimkine.

Kongre, bi daxwazîya tevîfîya endamên ku hazir biryar girt ku navê rêxistinê biguherîne û navê xwe yê nu kirin Partî Serbixweyî Kurdistan.

Em caridin va hevalan pîroz dikin û pogramû wan û hedefên wan yên siyasî de sekeftinê ji bona wan dixazin.

www.arsivakurdi.org

www.arsivakurdi.org